

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 44/2538

นางจำรูญ แสนใจงาม กับพวก โจทก์ ผู้ร้องสอด โจทก์ เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โจทก์ นางสาวสมพร ศรีหงษ์ จำเลย นางสาวสมศรี (ตามคำฟ้องใช้สมพร) ศรีหงษ์ จำเลยที่ 2 ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 248, ป.วิ.พ. มาตรา 57

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าที่ดิน พืพาทมีทุนทรัพย์ไม่ถึง 200,000 บาท และอาจให้เช่าไม่เกิน 10,000 บาท เมื่อจำเลยที่ 2 ฎีกา ในข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามฎีกาไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 คืบค่าขึ้นศาลให้จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 เห็นว่า คดีนี้เป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกชั้นอันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ จึงเป็นคดีที่ไม่มีทุนทรัพย์จำเลยที่ 2 จึงฎีกาในข้อเท็จจริงได้ และฎีกาที่ว่า หากที่ดินพืพาทมิใช่ที่ดินของโจทก์ คำพิพากษาของศาลชั้นต้นและ ศาลอุทธรณ์ที่ให้ขับไล่จำเลยออกจากที่ดินของโจทก์เป็นการ พืพาทษานนอกเหนือไปจากที่ปรากฏในคำฟ้อง เป็นปัญหาข้อกฎหมาย โปรตมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ 2 ด้วย เหตุไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์และผู้ร้องสอดได้รับ สำเนาคำร้องแล้วหรือไม่ คดีนี้เดิมศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษารวมกันกับคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 1047/2537 และหมายเลขแดงที่ 271/2534 ของศาลชั้นต้น ในระหว่างพิจารณา ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์และผู้ร้องสอดถอนฟ้องคดีแรก ส่วนคดีหลังถึงที่สุดโดยคู่ความมิได้อุทธรณ์ ระหว่างพิจารณา จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นเรียกเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีเข้ามาเป็นคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(3) ศาลชั้นต้นอนุญาตศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 และบริวารรื้อถอนรั้ว กำแพง รื้อลดหนาม อาคร และวัสดุสิ่งของ ของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ที่รื้อล้ำเข้ามาในที่สาธารณประโยชน์(ทางกระบือ) และที่ดินของโจทก์ ออกไปจากที่สาธารณประโยชน์(ทางกระบือ) และที่ดินของโจทก์ ห้ามมิให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 และบริวารเข้ามาเกี่ยวข้องรบกวนที่สาธารณประโยชน์ (ทางกระบือ) และที่ดินของโจทก์ อีกต่อไป ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 118) จำเลยที่ 2 จึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 126) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 2 บุกรุก เข้ามาก่อสร้างรั้วกำแพงปลูกสร้างอาคารและนำวัสดุก่อสร้างมาวางรื้อล้ำเข้ามาในที่ดินของโจทก์ ผู้ร้องสอดยื่นคำร้องว่าโจทก์และจำเลยที่ 2 บุกรุกเข้ายึดถือครอบครองทางสาธารณประโยชน์ จำเลยที่ 2 ให้การแก้คำฟ้องและคำร้องสอดว่าที่ดินพืพาท เป็นของจำเลยที่ 2 จึงเป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกชั้น อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ เมื่อราคาทรัพย์สินที่พืพาทในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาท จึงต้องห้ามมิให้จำเลยที่ 2 ฎีกา ในข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่าทางสาธารณประโยชน์ มีความกว้างเพียง 2 เมตร จากแผนที่พืพาทปรากฏว่ารั้วกำแพง ที่จำเลยก่อสร้างมีได้อยู่ในแนวเขตที่ดินของจำเลยหากแต่ รื้อล้ำทางสาธารณประโยชน์และรื้อล้ำเข้าไปในที่ดินของโจทก์ ทางด้านทิศตะวันออก จำเลยที่ 2 ฎีกาว่าทางสาธารณประโยชน์ มีความกว้างถึง 4 เมตร ข้อเท็จจริงยังไม่พอฟังว่า จำเลยรื้อล้ำ เข้าไปในทางสาธารณประโยชน์หรือที่ดินของโจทก์ หากที่ดินพืพาท มิใช่ที่ดินของโจทก์ คำพิพากษาของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ที่ให้ขับไล่จำเลยออกจากที่ดินของโจทก์เป็นการ พืพาทษานนอกเหนือ ไปจากที่ปรากฏในคำฟ้อง จึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง ต้องห้าม มิให้ฎีกาตามกฎหมายดังกล่าว ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 ชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ชลอ ทองแย้ม · ประสิทธิ์ แสนศิริ · ทวิช กำเนิดเพชร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/44/2538>